

Sygn. akt SNO 60/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2015 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

Protokolant Anna Kuras

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych
po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 października 2015 r.

sprawy **M. L.**,

sędziego w stanie spoczynku ppłk rez.,

w związku z zażaleniem obwinionego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 7 maja 2015 r.,

I. utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie,

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. L., Kancelaria
Adwokacka w K., 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w
tym 23 % VAT, tytułem wynagrodzenia należnego obrońcy z
urzędu za obronę obwinionego w postępowaniu odwoławczym
przed Sądem Najwyższym,**

**III. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Sędzia Wojskowego Sądu Garnizonowego ppłk M. L. został obwiniony o to, że uchybił powadze stanowiska sędziowskiego naruszając art. 37 § 1 i 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (Dz. U. Nr 117, poz. 753 ze zm.; dalej jako u.s.w.) przy czym jednocześnie czyn naruszał zasady etyki zawodowej sędziów określonej w § 4 zbioru zasad etyki sędziów (załącznik do uchwały Nr 16/2003 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 19 lutego 2003 roku)

w ten sposób, że: w okresie od dnia 18 grudnia 2008 roku do dnia 16 lutego 2011 roku, pełniąc zawodową służbę wojskową na stanowisku Sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego, a w okresie od dnia 2 lipca 2010 r. będąc sędzią w stanie spoczynku, wielokrotnie składał zawiadomienia o popełnieniu przestępstw, pozbawione merytorycznych podstaw. We wniosku o ukaranie wymieniono szczegółowo i opisano 24 sprawy zainicjowane zawiadomieniami o popełnieniu przestępstwa złożonymi przez obwinionego sędziego oraz sposób ich zakończenia na etapie postępowania przygotowawczego dowodzący zasadności zarzutu stawianego w postępowaniu dyscyplinarnym.

Postanowieniem z dnia 7 maja 2015 r. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny w sprawie sygn. akt [...] postępowanie wobec obwinionego sędziego umorzył w oparciu o przepis art. 339 § 3 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p. w zw. z art. 70 § 1 u.s.w.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że wobec niemożności usunięcia wątpliwości co do poczytalności obwinionego rozstrzygnięto je na korzyść obwinionego, co skutkowało niemożnością przypisania mu winy i obligowało Sąd pierwszej instancji do umorzenia postępowania w oparciu o przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 31 § 1 k.p.k.

Od postanowienia tego zażalenie wniósł obwiniony, ograniczając je do stwierdzenia, iż nie zgadza się z orzeczeniem Sądu I instancji.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne. Brak jakichkolwiek zarzutów nie pozwala na ustalenie w czym skarżący upatruje wadliwość zaskarżonego postanowienia. Wprawdzie art. 427 § 2 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie sporządzenia zażalenia i mający zastosowanie z uwagi na treść art. 128 u.s.p. nie obligował strony niemającej statusu obrońcy, pełnomocnika lub oskarżyciela publicznego do wskazania zarzutów stawianych zaskarżonemu orzeczeniu, to jednak zważywszy na status zawodowy obwinionego, tj. sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego, trudno zaakceptować taką sytuację, by wniesiony przez niego środek odwoławczy nie zawierał jakichkolwiek zarzutów w odniesieniu do postanowienia Sądu Apelacyjnego - Sądu Dyscyplinarnego. Racjonalnie można ten stan rzeczy uzasadnić jedynie brakiem jakichkolwiek uchybień, które kwalifikowałyby się jako podstawy odwoławcze, a które skarżący by w realiach swojej sprawy dostrzegał. Stanowisko to Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w całości podziela, nie dopatrując się wad w zaskarżonym postanowieniu, które prowadziłyby do konieczności uchylecia tego postanowienia lub jego zmianą.

Z tych powodów należało orzec jak w postanowieniu.